

DRAPPELUL

Săptămânal independent

Inscris sub Nr. 18/1938 la Trib. Arad

ABONAMENTE:

Un an 200.—
Pe bănci, industrii, toate inst. part. și publ. 2000.—

Director:

VASILE I. OSTOIA

REDACȚII ȘI ADMINISTRAȚII:

ARAD, STR. CLOȘCA Nr. 7, Tel. 10-91
Timișoara, Lugoj

Vizita d-lui general Ion Antonescu în Roma

Vizita d-lui general Ion Antonescu, conducătorul statului și președintele consiliului de miniștri, în Cetatea Eternă, a fost urmărită cu viu interes, nu numai de populația noastră, ci și de întreaga străinătate.

Prezența conducătorului Român la Roma în situația actuală, are o covârșitoare semnificație cu atât mai mult, cu cât cele două popoare sunt de aceeași origine, și după o lungă și silită despărțire România își va continua drumul alături de axă, având aspirațiuni comune.

Sentimentul și dorința sinceră a României a merge alături de axă, a fost înțeles de sora noastră Latină. De aceea Italia fasciștă al Ducelui Mussolini, a făcut o primăre călduroasă reprezentanților României Legionare, care întemeiată pe principiile Căpitanului a pornit pe calea unui viitor mai glorios decât cel care ne-a despărțit de prietenia Axei.

Intrevederea dintre Duce și generalul Antonescu au o deosebită importanță pentru tot bazinul răsăritean al Europei. În cadrul convorbirilor dela Roma, s'au deschis marile procese ale omnișmuralui, cari vor hotărî locul României în noua Europă, care inaugurează o eră de pace sub semnul justi-

ției popoarelor.

Convorbirile dela Roma, sub egida gărzii de fier, deci în prezența spirituală a celui ce a fost Corneliu Zelea Codreanu, canalizează drumul nostru, care va duce

România la Ilman și va realiza proiectul marelui vizionar al României de astăzi, de a face din ea: „O TARĂ MANDRĂ CA SOARELE SFÂNT DE PE CER!”
SONA

Firma Tungsram și becurile „Krypton”

Firma Tungsram după cât se știe, este o fabrică de becuri cu sediul central în Ungaria — Kis Pest — și care a înființat un birou central de vânzare la București, sucursale mai în toate orașele din România.

Becurilor „Krypton” i s'au făcut reclame și para-reclame, mai în toate ziarele din țară, probabil că această marcă avea nevoie de o reclamă intensă.

Fabrica Tungsram, cu înființarea biroului din București, foarte natural, a făcut o mare concurență fabricilor din România. Iar pentru o cât mai mare concurență, fabrica a început să fabrice o altă marcă de becuri, dându-i denumirea „Anollo” la care vom reveni într'un alt număr, din lipsă de spațiu.

Inducând becurile „Krypton” după reclama gălăgioasă, toată lumea credea, că acest bec trebuie să fie cel puțin atât de bun, ca un alt fabricat indigen dacă nu chiar mai superior.

Dar iată pățania cu fabricatul budapestan „Krypton”. Acum câteva zile având nevoie de un bec, ne-am

adresat unui mare magazin din Arad, pentru a cumpăra un bec electric, cerând o marcă bună și — evident — durabilă.

Am fost servit chiar de procuristul firmei, care ne-a recomandat marca „Krypton”. După 3 ore de folosință becul dintr'odată și-a mărit lumina, apoi s'a stins, pe veci. Firește, că l-am dat înapoi magazinului, primind un alt bec. Și iată culmea, după ce negustorul ne-a asigurat, că acest bec va arde un timp foarte îndelungat, făcându-ne totodată atent, că probabil brațul candelabrului este defectat, noi l-am instalat în alt loc. Însă după 15 minute și acest bec a ars.

Acum se naste întrebarea, cât timp va dura al treilea bec, din a cui vină au o durată așa de scurtă, sau că așa înțelege fabrica Tungsram să servească publicul? Oare această fabrică n'a avut intenția numai a omorî fabricile indigene, ca apoi monopolizând piața din România să ne servească în felul sus redat? Dar mai sunt și alte amănunte...

Vărcioroceanu

Să înceteze căruțele!

Italia ne este soră mai mare și ne este dragă, tot atât de dragă după cum ne este Franța.

Noi din Italia am venit aci — acivile biruitoare ale Romei imperiale și știm tot ce ea a dat lumii și civilizației: Neasemutele splendori ale Cesarilor, marile lor creațiuni ale căror nume uimesc și azi cu măreția lor și toată acea miraculoasă eflorescență a Renașterii, care a schimbat mersul lumii în toate domeniile.

Tot așa după cum știm, tot ce a fost și este pentru civilizație Franța, o altă soră a noastră, încă nestinsă a justiției eterne și a idealismului generos.

De aceea iubim Franța, dar iubim și Italia și le vrem puternice în slujba ideii de ordine și de jus-

tiție, biruitoare în desmățul anarhic al minților, pornit din subterane adâncuri.

De asemenea prețuim tot ce a făcut Germania pentru cultura universală: marea ei contribuție în domeniul gândirii pure și al științei, în domeniul muzicii, ca și în acel al tehnicii.

De aceea în lături, voi cari stropiți cu balele voastre în Franța generoasă, în Italia cea nobilă și în Germania cea harnică.

În lături, voi cari nu ați dat nimic lumii decât fariseismul laș, cetezania stupidă și manifestări de clownii.

Botul pe labe sau înapoi în hrubele întunecoase.

CORIOLAN BARBAT

Mănăstiri bănățene

(Urmare din numărul trecut)

Ahtum n'a zidit numai această mănăstire, ci a mai ridicat și o mare biserică în apropiere de această mănăstire, precum și o altă mănăstire (Ahtumunostura) în hotarul apusean a comunei Pecica, unde își avea și groșnița domnească.

Dușmanul de moarte a lui Ahtum, generalul său Cenad, în urma victoriei raportată asupra armatei lui Ahtum, ca semn de mulțumită, zidește prin 1030 o mănăstire închinată Sfântului Gheorghe (la Oroszlános). În această mănăstire, Cenad aduce pe egumenul Gherard și călugării din mănăstirile lui Ahtum. Mai târziu, după moartea lui Cenad, aceste mănăstiri sunt luate de regii unguri și catolicizate.

Tot din acest timp sunt și mănăstirile Horum, Cubin, Orșova, Raheța, Mănăștur.

Alte mănăstiri bănățene sunt și cele dela Bezdin, Messiciu, Manost, Partos din sec. XIII—XIV, părăsita în sec. XVIII-lea. Ruinele se văd în apropierea Sf. Gheorghe în jud. Timiș, etc.

Cea mai însemnată mănăstire din părțile noastre, este mănăstirea Hodoș-Bodrog.

Istoriograful Márkt Sándor, bazându-se pe afirmațiile sinodului din Carlovitz dela 1749, susține că mănăstirea ar fi întemeiată în 1465 de către frații sârbi Ștefan și Marcu Jaksici și că ar fi fost catolică (ord. bazilican).

Tot de această părere, sunt și istoriograful Rácz Károly în „A Zarándegyházmege története”, Arad 1880, pag. 4 și Peretsenvi Nagy László în „A régi Orad vagy is a mostani Aradnak dolgai, Oradea 1814, pag. 62.

Cele mai vechi, dovezi despre existența acestei mănăstiri avem pe o scrisoare a regelui Béla al III-lea din 1177 în care zice că, trecând din hotarul Segă peste brațul Muresului, ajungi pe pământul mănăstirii Hodust. Un alt document datând din 1233, scrie că, mănăstirea Hodust să i se dea 1000 buciți bulgări de sare. ILIE GH. CRISAN (Continuarea în numărul viitor)

Cronica noutăților literare

de: STELIAN SEGARCEA

Maria D. Rădulescu-Moga: Streina. Roman

în ciclul „FERENTARI”. Editura „Cugetarea” București, 1940. Prețul 75 lei; 288 pagini.

În „Streina”, primul roman din ciclul „Ferentariilor”, scriitoarea ardeleană, Maria D. Rădulescu-Moga, reușește să prindă în caractere bine-reliefate, viața unui cartier din Capitala Țării — Ferentarii — de dinainte de marele război: „În vremea în care se petrece povestea noastră, în 1910—1911, mai multe neamuri ale clanului își dispută parcum întâietatea, ca număr și însemnătate”. (p. 82.) De notat, că actualul cartier din București, — Ferentarii — își trage numele de la Sima Ferentariu, „care pare să fi fost de origine Aromân și a trăit cam printre 1765—1840 și că a fost o făptură de pomină”. (pag. 83.) Acțiunea acestui roman, se învârtă în jurul Nadiiei „streina”, care sosește dela Viena și de care se

indrăgostește tânărul Matila, cu toate că tânăra fată este infirmă de un picior, iar obrazul îi este brăzdat de o cicatrice care îi diformează într'o bună măsură celelalte trăsături și care ar fi făcut-o cu adevărat „simpatică”.

„Streina”, înțelege cu o finețe uimitoare că, toată curtoazia — ca și sentimentele intime ale lui Matila, nu sunt pornite din adâncul unui suflet cu adevărat sincer, de aceea ea caută a-l ține la distanță. Această respingere continuă, determină pe curtezan a recurge la un plan sinistru pentru a-și atinge scopul diabolic: O vizitează cu revolverul în mână și prefăcându-se că se vede disperat din cauza „dragostei” lui „nebune”, o întreabă: se sinucide, sau îi cedează în fa-

voarea biruinții dragostei? Nadia adânc mișcată de gestul disperat al „nebului îndrăgostit”, îi oferă dragostea, de care „nebului”, abuzând își satisface poftele bestiale. Urmează apoi zile de suferință pentru generoasa Nadia, care s'a jertfit cum scoate în relief autoarea, pentru a salva viața unei bestii — a cărui moarte ar fi produs mahnire și dezastru familiar, care s'ar fi răsfânt și asupra tinerei fete.

Romanul are pe lângă scene de dramatism de unde rezultă o fină analiză sufletească, și o seamă de observații caracteristice societății bucureștene de „cartier”, de dinainte de război.

Josef Magnus Wehner: Struensee. Traducere din lb. germană de prof. univ. Ion Sân-Giorgiu. Editura „Cugetarea”. București, 1940; 230 pagini; Prețul 58 lei.

Paginele sobre ale acestei cărți, ascund ridicarea prin merite pro-

prii ale unui bărbat politic de naționalitate germană, nume Struensee, care ajunge în Danemarca, deținătorul frânelor puterii. Regele devine în fața sa un simplu secretar, iar regina cucerită de calitățile sale excepționale, îl adoră până a-i deveni sclava dragostei sale. Urmează apoi, traiul gloriei sale, în lux și strălucire.

Dacă regele privește pasiv și incapabil trista sa situație, poporul însă reacționează prin glasul energic — ca în orice împrejurări — al studențimii care tipărește manifeste de protestare, împletite cu grave invective la adresa lui Struensee. Contii Rautzan și Osten, câștigând încrederea mulțimii indignate, reușesc să pună mâna pe frâncle puterii și cer tragerea la răspundere a tuturor actelor săvârșite de dictatorul Struensee. Îl judecă un tribunal sever, care îl condamnă fără milă la moarte, prin chinuri groaznice. Pentru a înfățișa acest sngduitor tablou, suntem nevoiți a recurge la pasajul respectiv: „Călăul îl așeză bine și îi taie mâna

dreaptă. Cu o smucitură, corpul se ridică de pe buturugă, dar călăul îl ținu bine și nimeri în plin. Ajutorul călăului își făcu apoi datoria, după ritualul scabros din vremea aceea. Ridică mai întâiu corpul lui Struensee și-l arătă mulțimii. Aceasta, cutremurată de groaznicele înțămplări, porni într'o tăcere mornită spre Capitală”. (pag. 220).

Romanul acesta — valoros și ca oglindă istorică din epoca unui popor, cât și ca realizare literară — este tradus în limba mânăstră a cunoscutului poet și prof. dela Facultatea de Litere din București, d. Ion Sân-Giorgiu, care n'are nevoie de nicio recomandare.

STELIAN SEGARCEA

Citiți în pag. 4:

Sosirea d-lui gen. Antonescu în Capitală
Cutremurul din Egipt și Uraganul din Belgia

Vizitați magazinul de haine al lui IOSIF MUZZAY

(vis-a-vis cu Teatrul). CEL MAI EFTIN IZVOR DE CUMPARARE in haine barbatesti, palton de piele și postavaria.

COLȚUL LITERAR

Căpitanul¹⁾

de Stelian Segarcea

Te-ai rupt din balada durerilor moldave
Să fii Stea Polară, Țării peste veac:
Destin primăvăratec în inime bolnave
Prindea să se închege ca un eroinic leac.

Purtând pe umeri — ca sfântă mireasmă —
Crucea unui neam în suferință,
Ți-ai înălțat spre Cer catapeteasmă
Și ne-ai deschis cărări de biruință.

Arhanghelul a poruncit prin Tine:
Sdrobind Satana încuibată'n Iudă,
Duceai un neam spre sacrele lumine
Scăpându-l pentru veci, de vechea trudă!...

Deși cereai Dreptate, sfârșitul îți fu trist...
Și vesel îți e Neamul mântuit!...
Ai învins prin moarte ca și Hrist,
Și numele în veci Ți-L-ai sfințit!...

Stelian Segarcea

1) Reprodușă de autor din ziarul sub direcția vajnicului naționalist, „Drum Nou” din 27 Oct. 1940, de prof. Grigore Forțu.

RECENZII

BALIVERNE

Volumul de epigrame, intitulat „Baliverne”, al d-lui Ștefan Popescu-Drăgușeni, se reliefează prin dibăcia cu care autorul a știut să ancoreze crâmpeii din viața cotidiană, dându-le o agreabilă formă literară.

Epigramele d-lui Ștefan Popescu-Drăgușeni dovedesc că, autorul lor posedă calități îndesute, ale căror valori depășesc cu multă vigoare lănceada realizare a celor pe cari o reclamă gălăgioasă deabia reușeste a le pune — pentru o scurtă vreme numai — în evidență.

Ambianța perfectă a spiritualității cu causticitatea, constituie nota caracteristică a volumului BALIVERNE.

Iată una din epigrame, care se potrivește de minune multor persoane din toate straturile societății și de care o să strădăniți mulți:

Ai frustat cerul cu zile
Și pe stat de gologani.
Iar ca încheere, epigrama cu subiect complex de mare actualitate și condensat în câteva rânduri:

La apariția Decretului-Lege privitor la evrei sub primul regim naționalist.

Prea puțin îi prinse frica
Pe-a lui Moise seminții
Prin Decret nu e nimica
Decât trei categorii:

urmare:

Dacă'n una nu e bine
Poate trece'n ori și care;
Iată legea ce-i convine
Și lui Șloim și lui Ghidale.

Un ultim cuvânt bun, alături pentru forma exterioară, cât și pentru condițiile tehnice ireproșabile, în care a apărut volumul de epigrame, BALIVERNE, al d-lui Ștefan Popescu-Drăgușeni, care constituie un remarcabil coeficient a operelor autohtone din acest an literar.

A. V. O.

Lucian Emandi: Cântarea fiului pierdut. Poezii

Editura revistei „Litera”, 48 pagini. 60 lei

de Ilie Gh. Crisău

Editura revistei arădane „Litera” de sub conducerea d-lui Fane George Pajestle, își continuă activitatea prin apariția celui de al doilea număr, care cuprinde volumul de debut al tânărului și talentatului poet ardelean LUCIAN EMANDI.

Lucian Emandi, n'are nevoie să fie prezentat publicului. El s'a impus cetitorului cunosător de frumos, prin versurile sale publicate în paginile revistelor GANDIREA, FAMILIA și LITERA.

Și-a început activitatea literară la o vârstă fragedă, la o vârstă când pe alții li interesau povestirile

fantastice ale lui Jules Verne sau romanele de senzație, tânărul poet este preocupat de viață, de moarte și mai ales de viața de după moarte. În acest timp, publică în revista Gândirea, poezia sa „Post mortem”.

La 17 ani, scrie poezii cari l-au consacrat definitiv în rândul tinerilor poeți mari ai Ardealului, iar prin volumul de față, apărut în anul al 20-lea din viața poetului, și-a creiat locul binemeritat în Istoria literaturii noastre.

ILIE GH. CRISĂU

(Continuare în pag. IV-a)

GEASURI brățară pt. copil precum și de buzunar și brățară pt. doamne „marca renumită”, asortiment bogat și eficient la

HARTMANN

bijuterii
Arad, Palatul Minorilor

COLȚUL VESEL

Logodna

— De ce s'a stricat logodna lui Popescu?

— Fiindcă familia ei a fost împotriva-i.

— Și ce-i cu logodnica?

— Păi... și ea face parte din familie.

Dilemă

— Câți ani ai Ionică?

— Nu știu, mama avea 52 de ani când m'am născut și acum are 29...

Sunt certăși

Cum, ți-a dat o palmă și tu nu i-ai spus nimic?

— Nu, pentru că sunt certat cu el!

S'a speriat

Un negustor dând faliment, soția sa îl consolează:

— Lasă, Dumnezeu dacă ia ceva, dă înapoi îndoit după o vreme.

— Draga mea, să nu te ia Dumnezeu niciodată...

La școală

— Ce loc ocupi tu la școală?

— Dacă isbutesc să întrec pe unul, atunci voi fi penultimul.

La restaurant

— De când e tăiată găscă asta?

— Nu știu, sunt numai de 5 săptămâni la acest restaurant!...

In curând se va deschide

BODEGA

mult dorită de publicul arădan

Arad, Str. V. Goldiș 1 (Palatul Banca Românească)

Proprietar:
Lindner Ioan

Aviz

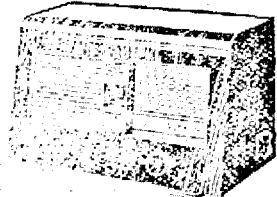
Onoratul public este rugat ca pe corespondența externă, să nu aplice timbre poștale, cari au inclus și aviație. Corespondența taxată cu timbre unice, se va înapoia expeditorului, pentru completarea taxei. Deasemenea pe corespondența internă, nu se admit aplicarea mai multor timbre poștale unice (cari conțin și aviație).

Dirigente principal:

DR. CRAIUȚIU

Au sosit nouile modele de radio

Toate mărcile mondiale în depozit:

Cu „BRAUN-KOFFER” ascultăți toate posturile din lume fără pământ și fără antenă chiar și portativ

GRAETZ,
Schaub,
Blaupunkt,
Standard,
Minerva,
Braun,

Sigmund
HAMMER
SIFUL

Radione,
Saba,
Baronette,
Hornophon.

RATE AVANTAJOASE

ARAD,
Bul. Regele
Ferdinand 27.
Telefon 18-47

dela
3000 lei
incepând

Informațiuni

Roma. — Sâmbătă, 16 crt., la orele 18.30, d. general Ion Antonescu, conducătorul statului român și președintele consiliului de miniștri, precum și d. Sturdza, ministrul afacerilor străine al României, și misiunea română au părăsit Roma.

D. gen. Antonescu a fost condus la gară de către Duce, unde au trecut în revistă o gardă de onoare, iar d. Sturdza a fost întovărășit de contele Ciano, ministrul de externe a Italiei.

Reprezentantul României și misiunea română s'au urcat în tren în sunetele imnurilor celor două țări.

Vichy. — Se comunică, ed. ave-rea familiei Rotschild nu va fi vârsată în caseria statului, ci se va întrebuința pentru ajutorarea metelor agriculturii și pentru reducerea impozitelor lor.

LOTERIA populară: un loz 50 lei, tragerea zilnică Banca Goldschmidt.

București. — În cursul zilei de Sâmbătă, 16 crt., M. S. Regele Mihai I, a vizitat Universitatea din București, unde a petrecut 1 oră.

M. S. Regele a fost întâmpinat de d. prof. Panaitescu, rectorul Universității, care a dat explicațiile necesare Suvranului.

Zăcutu Gh. Felician și Zăcutu Adrian avocați refugiați din Satu-Mare, și-au deschis birou avocațial comun în Arad, P. Luther 1., etaj.

Roma. — Înainte de plecare, d. Constant, ministrul presei și propagandei române, a asistat la o conferință a presei străine și unde directorul presei italiene a adresat cuvinte de bun sosire reprezentantului presei României legionare.

Aviz

Fabrica de zahăr din Arad vinde zgură (rămășițe de cărbuni) în cantități mici și mari, cu prețul de lei 50 per căruță, circa 1000 kgr. Vagoane se pot încărca în curtea fabricii pe contul cumpărătorului. Amatorii se vor adresa la Direcțiunea Fabricii, Malul Mureșului.

Mica publicitate

Loteria populară: 1 loz 50 lei, tragerea zilnică Banca Goldschmidt.

LOC DE CASA 108 st. p. de vânzare.

A se adresa d-lui dr. Sporea, avocat, Arad, B-dul Regina Maria 9.

VÂND LOC DE CASA 108 st. p. preț convenabil. Adresați-vă administrației ziarului.

CAUTĂM alergător. Adresa la administrația ziarului „DRAPELUL”.

URANIA
Telefon: 12-32
Sala Incalzita

Azi ultima dată!

la orele 5, 7.15, 9.30

I. Crinul Chinei cu Auna May Wong

II. Ultimul Post cu regele cowboyurilor Bob Bacher

MAINE PREMIERA

Un episod din războiul mondial 1918.

Cuvânt de onoare

cu

Rene Doltgen, Fritz Kampers

Cinema CORSO
Telefon 20-65

Azi! Azi!
Repr. la orele 5, 7.15, 9.15

„Diavolii Rosii”

O inscenare formidabilă
Fantastic — uluitor —
senzații — aventuri cu
RAY CORRIGAN

ȘI CRACIUNUL ANULUI ACESTA OFERĂ MULTE NOUȚĂȚI FRAC-TICE DE MENAJ

Prin credință, la biruință

La dureroasa poveste a neamului nostru vor rămâne pentru totdeauna ca o frângere dureroasă de ultimii zece ani, pentru că în cursul lor Țara s'a prăvălit din înălțimea spre prăpastia neputinței și durerii.

Dacă cercetăm evenimentele din ultimii zece ani, vom vedea că în interiorul țării, pășcuți parcă de o război și fără a putea opune o rezistență cu folos, am asistat la tragedia românismului și la o serie de răstăcirii politice. Până acum nu creiat și ridicat guverne încăle, toate având programe înaintate doar din simple ambiții personale. Am asistat pe rând la pândirea vechilor foruri de credință străbună și am văzut cum, cu o credință — ce altora ar fi părut imposibilă — conducerea dăruia bucuria celui plin de ură însăși azele românismului.

În extern, s'a întâmpat același lucru cu noi. Guvernele de până acum nu au vroit să-și eroiască o politică externă prevăzătoare, care să ne asigure în caz de pericol o siguranță cât de slabă, ci au pornit pe cărările care le indicau jidoviții puternici, cari prin bani făceau totul. Cu politica, conducerea noastră au făcut echilibristică, crezând prin aceasta că, vor putea înșela realitatea și ochii strășinilor nu vor vedea. Am ajuns astfel de batjocură, ne-am cufundat de bunăvoie în mlaștina rușii.

În anul țării am asistat numai la crime. În afară am ajuns să fim uolați complet, găsindu-ne la o răscruce strămtorată, din care cine știe cum am fi putut ieși. Căutam în zadar mântuirea, priveam cu ochii îndurerăți după vasul Salvații, care să ne scape de naufragiu, dar prea târziu.

Astfel, neputincioși, am cedat rând pe rând, din trupul Țării, ca

Mântuitorul lumii, frânturi dureroase: Basarabia, Nordul Bucovinei, Cadrilaterul și jumătate din Ardeal, fără să ne dăm seama că prin aceasta surpăm unitatea națională. Iată rodul celor tari, iată „binele” făcut de dâșii. Am ajuns să ne blesteme morții și părinții. Am ajuns de rușine.

Atunci ce facem? Ce facem, se în treabă toți astăzi? Trebuie să ne mântuim. Dar drumul mântuirii e anevoios și plin de dureri. Putea vom oare să ducem și noi, crucea propriei noastre răstăgniri și să urcăm Golgotha durerii, așa cum a urcat-o Iisus? Timp de un deceniu aceste înfionate sentimente de credință pentru destinul românesc le-am văzut pierind. Ele au fost înlocuite cu oportunismul și cu nepăsarea. Va trebui astăzi să luptăm, ca să reîntronăm pe altarul jertfei, dragostea de Patrie. Dar pentru această trebuie credință. Amintiți-vă numai, că doctrina creștină nu a putut învinge, hula, prigoanele și răul, decât crezând victoria și iubind dreptatea.

Credința de care avem nevoie astăzi, trebuie să aibă la temelie ei, dreptatea și încrederea în puterile Neamului. Până mai ieri energiile Neamului nostru nu au fost cunoscute. Conducătorii luptau din răspuțeri să ne facă incapabili, pen trucea așa le porunceau „cei tari”. Am fost înapoiați culturalicește și atunci, când am vroit să mobilizăm toate forțele ca să creiăm o viață nouă, am fost împiedecați. Astăzi trebuie să ne fărăm credința, că prin sfortare și prin dăruierea a tot ce avem și a tot ce putem, vom putea face minuni de pricepere și vrednicie.

Să credem și să luptăm și atunci se vor împlini cele spuse de Iisus Hristos: „Crede și vei învinge”.

MIRCEA EMANDI

Oportunism...

Sunt unele animale, care au proprietatea de a-și schimba culoarea corporală, sau chiar răspândesc o culoare în mediul din apropiere. Este o apărare instinctivă împotriva dușmanilor. Această proprietate se numește mimetism. Un animal care are această proprietate, este sepia (sepia officinalis). Mimetismului, dacă i-am da ca numire un termen actual, — mult întrebunțat astăzi, — i-am putea zice „camuflare”. Un mijloc — „smecer”, de altfel — de apărare împotriva dușmanilor. Aceasta, se face numai la timpul prielnic și poate induce pe dușmani în eroare, dacă dușmanul este mai credul, iar dacă este puțin desghetat, nu-i scapă vetea camuflată, care are proprietatea mimetismului.

Foarte bine se poate asemui acestor animale și oamenii vechi ai noștri, cari caută să se camufleze de frica stăpânilorilor de astăzi. Frică de oamenii cari mor pentru Christos?... Astăzi, toți sunt legionari. Se poate afirma acest lucru? Ei, sceleratii masoneriei de ieri, ei, cari erau dușmani făși ai mișcării, care este astăzi la putere, ei sunt acum legionari? Cât oportunism!... Cât de bine se poate omul acționa! Cât de bine se adaptează mediului acest „zoon polyticon”!

Cum se poate ca cineva care atunci — când legionarii au plătit pe drept lui Armand Călinescu, — chiorul, care avea fintașii lui în masacrul împotriva legionarilor, masacrul îndreptat cu scopul de-a distruge floarea tineretului, ceea ce a avut mai bun, neamul acesta călit în suferință, să se întrebă: „Oare e neamul nostru un neam de criminali? Evident, răspunsul e: Nu! Dar acești tineri (era vorba de legionarii cari au plătit chiorului, pentru faptele lui) sceleratii, nebuni, nu fac parte din neamul nostru?”

N'am făcut nici o replică, fiindcă nu era timpul s'o facem, dar în sufletul nostru clocotea ura împotriva acelor, cari astăzi se dau drept „legionari”.

Dragii mei, cât de camuflați să fiți, tot sunteți cunoscuți! Nu sunteți legionari! Legionarismul cere un om nou. Și voi nu sunteți acest „om nou”, pe care-l cere Legiunea și pe care l-a visat Căpitanul.

Românul are multe vorbe înțelepte. Una este: „Lupul își schimbă părul, dar năraul, ba!” Așa sunteți voi. Este cunoscută istoria unui domn, care plecând cu trenul cu legionari spre București, dintr-o gară s'a întors îndărăt, fiindcă, pentru el, care călătorea în „vagoniți” — când erau la putere „ai lor” — nu era comod să călătorească într-un vagon de marfă. A doua zi, „domnul” se plimba pe „Corso”. Acest „individ” este legionar?

Schimbați-vă și „năraul” și atunci puteți fi pe drept cuvânt „legionari”! Transformați-vă în omul nou pe care-l cere Legiunea! Mișcarea legionară nu e o mișcare de reformă, ci o mișcare de revoluție. Ea nu schimbă la suprafață numai, ci schimbă radical totul! Adevărul legionar nu este acela care își bate pieptul și care numai cântă sfintele cântece legionare!

Oportunismul, camuflarea, „mimetismul”, sunt astăzi la ordinea zilei. Dar, cât de oportuni veți fi, Legiunea vă cunoaște pe fiecare și știe ce plătiți!

Dar să sperăm că toți oportuniștii vor înțelege porunca vremii, se vor transforma radical și fundamental în omul nou cerut de Legiune, pentru fericirea scumpei noastre țări, care a fost mutilată din pricina „oportuniștilor” din totdeauna!

TRAIAN BALTA

Avioanele „Stuka”

de Glenn H. Goodman

Fiecare războiu își are simbolul lui: dela boii cu foc în coarne, din antichitate, până la mitraliera războiului mondial. Fără îndoială că simbolul războiului actual este avionul german de bombardament — indeosebi avionul „Stuka”. Într'adevăr, deși aviația este arma cea mai modernă a forțelor în conflict, s'a dovedit că avionul propriu zis de luptă este elementul decisiv în fiecare campanie nouă.

Războiul mondial a vădit că de necesare sunt avioanele de bombardament, cari se pot apropia până la mici distanțe de obiectivul fixat. Primii ingineri și constructori de avioane din lume s'au ocupat cu această problemă. Savanții și tehnicienii germani au reușit, prin răbdarea lor proverbială, să găsească o soluție satisfăcătoare. Rezultatul este avionul Junkers 87, cunoscut sub numele „Stuka”.

La izbucnirea războiului, au fost

Pantofi și ghete
elegant și etnin, execută după comandă
ALEXIU BOER
PANTOFAR
A R A D,
Sir Kogălniceanu 3

MADE ÎN NIPPON

TOKIO. — După ce administrația căilor ferate japoneze a dispus de curând de a înlătura încetul cu încetul tablele și inscripțiunile engleze care se află alături de cele japoneze pe gările Japoniei, presa japoneză cere tot mai insistent, ca guvernul să poartă grija pentru ca să dispară în sfârșit și cuvântul „Japonia”. Numele țării nefiind „Japonia”, ci „Nippon”. Deasemenea și mărfurile exportate, nu mai trebuie să poartă marca „Made in Japonia”, ci de acum înainte „Made in Nippon”.

În Decembrie canalul Rin-Rhone va fi practicabil

BERLIN. — Lucrările de refacere la canalul Rin-Rhone, care este un important drum navigabil între Strassburg și Alsacia Superioară și mai departe spre Franța, continuă, fiind executate de organizația Todt. Dificultăți deosebite o cauzează scoaterea mocirlei din albia canalului, care ajunge în unele locuri o înălțime de peste 2 metri. În cea mai mare parte, aceste lucrări au fost terminate, astfel că se poate conta cu redeschiderea canalului în mijlocul lunii Decembrie.

Actualități germane

Actualmente lucrează în Germania 900.000 de străini; 550.000 în agricultură și restul în industrie.

Prima colecție pe stradă a ajutorului de iarnă 1940—41, care a avut loc în 21—22 Septembrie, a adus aproape 15 milioane mărci, adică circa 19 pfenigi pe cap de locuitor.

În Germania — inclusiv nouile ținuturi răsăritene — există circa 7000 cinematografe. S'a prevăzut construirea a 1002 noi cinematografe. Astfel Germania ocupă, în acest domeniu, al doilea loc din lume (după USA).

construite numeroase avioane de acest tip. Avionul englez „Blackburn” a eșuat dela început, ceea ce s'a confirmat de ambele părți ale Canalului. Firma americană „Bellanca” a trebuit să afirme, după experiențe îndelungate, că un avion de luptă în picaj ar necesita un material și un model de avion, pe care ea nu l-ar putea realiza. Un alt tip de avion american al Uzinelor Douglas s'a prăbușit chiar în primul sbor de probă, fabricile nemai încercând să construiască un atare tip de avion. Avionul german Ju 87, construit în cadrul programului de reinarmare, a fost însă dela început un plin succes. Avionul de luptă în picaj a fost folosit pentru prima dată în războiul civil din Spania, însă adevărul său examen ni l-a dat în campania din Polonia.

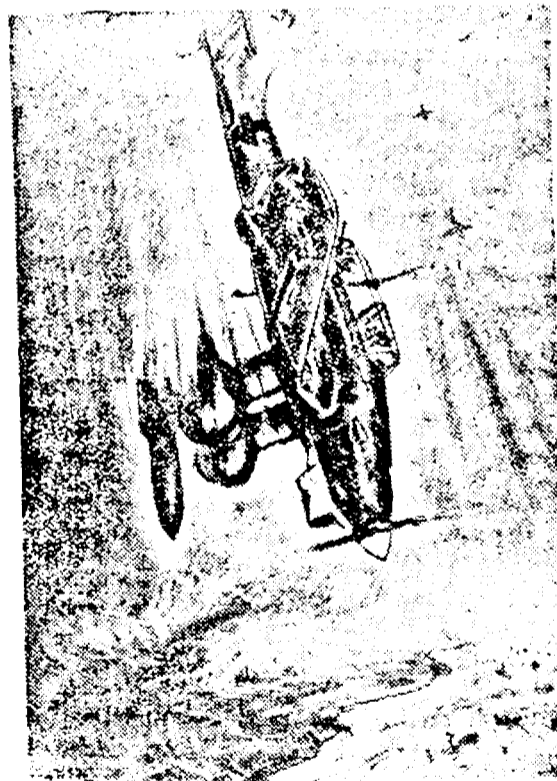
Se știe că polonezii erau convinși de ineficacitatea armelor și materialului de războiu german. În realitate s'a dovedit însă, din primele zile ale ostilităților, că tocmai avioanele germane în picaj sunt un instrument de luptă fără egal. În unele cazuri, când întregul teren de aterisaj al avionului a fost distrus, avionul își împlini totuși misiunea, reîntorcându-se până la baza lui. În alte cazuri, deși elicele erau străpunse de gloanțe, avionul sburda totuși mai departe.

Atât Ministerul Aeronautic cât și Ministerul Propagandei britanice au încercat să susțină că superioritatea germană în aer s'ar micșora pe zi, ce trece și că, peste puțină săptămâni, nu va mai exista: căci producția germană n'ar putea înlocui numărul avioanelor distruse; sau pentru că Germania n'ar avea suficienți piloți și nu s'ar putea folosi, prin urmare, de numărul de avioane, care-i stă la dispoziție.

În privința acestei afirmațiuni trebuie însă spus că, scurt timp înainte izbucnirii războiului actual, Germania a introdus producția în serie a avioanelor, după un sistem asemănător celui aplicat de Henry Ford. În uzinele Ford din Detroit (Michigan) se poate construi „în fiecare minut un Ford”. Cu toate că nu s'au publicat până acum statistici, totuși se poate pe drept bănui că, producția germană de avioane atinge aproape nivelul celei de automobile a uzinelor Ford. Dat fiind faptul că avioanele germane sunt construite și montate în diferite părți ale Reichului, se poate conchide că, distrugerea completă a uneia sau mai multora din aceste fabrici, printr'un atac aviativ dușman, nu influențează prea mult producția.

Cum se prezintă, pe de altă parte, problema piloților? Acum câțiva ani, Hermann Goering a adresat poporului german un apel, să se intereseze de aviație, iar de atunci pilotajul este prima preocupare a tineretului în Reich, aviația devenind idealul tânărului german. În organizația național-socialistă a tineretului, studiul principiilor mecanice fundamentale ale aviației ocupă un loc însemnat în programul de activitate. La fel s'a procedat în diferitele organizații ale partidului — așa că, la izbucnirea războiului, în afara piloților militari propriu zisi, marea masă a tineretului german se familiarizase nu numai cu principiile aviației, ci chiar cu construcția tehnică și mântuirea unui avion. Astfel, pregătirea piloților era numai o problemă de antrenament.

Chiar fără statistice, ne putem încrede în afirmația germană că aviația Reichului dispune de mai mulți piloți decât li sunt necesari.

AVION GERMAN DE LUPȚĂ ATACĂ VAPOARE DE TRANSPORT BRITANICE ÎN CANAL

În Franța ocupată toate prăvăliile jidovești sunt obligate să se declare

(ESS). — Șeful administrației militare din teritoriile franceze ocupate a dat o nouă ordonanță, menită să pună stavilă influenței jidovești în viața economică a Franței. În această ordonanță se prevede, obligația pentru toate prăvăliile, firmele și societățile jidovești, sau a cele cu participare jidovească, să se anunțe la comandamente. Măsură se restrânge și asupra societăților în care influența jidovească apare sub forma anonimă a participării capitalului. În locul actualilor

proprietari jidani vor fi numiți comisari-administratori, recrutați în primul rând dintre francezi. Măsura se întemeiază pe considerentul că influența jidovească în afaceri constituie o primejdie pentru economia Franței și pentru colaborarea loială a acestei economii cu autoritățile germane de ocupație. Înlăturarea acestei influențe a jidovilor din viața economică este deci o necesitate atât pentru germani cât și pentru francezi.

Lucian Emandi: Cântarea fiului pierdut. Poezii

(Urmare din pagina III-a)

Avea scrise poeziile publicate în volumul de față, înainte cu doi ani, dar n'a voit să le tipărească în volum. Nici acum nu le-a tipărit cu voia lui, să zicem așa, — ei d. F. George Pajiște, care lucrează la un volum de antologie, i-a cerut manuscrisul pentruca să aleagă din el poezii pentru antologia amintită, dar probabil văzând superioritatea cugetării, ce reiese din aceste versuri, le-a tipărit în volumul „CÂNTAREA FIULUI PIERDUT”.

Nu am pretenție să fac critică. Tot ce pot face e o scurtă recenzie a volumului de debut a poetului Lucian Emandi.

Poezia primă, care dă și numele volumului, se caracterizează prin cântarea puterii supreme, putere pe care n'o găsește pentrucă păcatele îl țin legat de lume, de „chemările lutului”. Poetul răătăcește, asemenea Fiului pierdut din Evanghelie, răătăcește prin lumea plină de patimi și păcate, el însuși fiind un păcătos. Încheie cu următoarele versuri:

„Și-atunci când Te-ai găsi, cu nu-ți voi spune, Să-mi dai vițelul cel mai gras înjunghiat, Ci numai să mă terți, Părinte, de păcat.”

Din cele mai multe poezii, reiese regretul poetului după „pruncie”, ca de exemplu din sonetul „Mi caut umbra” din care citez primul catren:

„Alerg pierdut pe drumul necinției, Gonesc mereu prin negurile

„Și-asa în taină, printre mii de umbre, Imi caut umbra dulce a prunciei.”

Sau „Doar uneori noaptea apare Copilul în mine, copilul cel nechiu; — In el văd iubirea, aud visuri mugind...” „Imi caut umbra”

Mai reiese acest regret din „Poemul cântărețului îmbătrânit fără vreme.”

Mă opresc puțin la una din cele mai reușite poezii: Bugăciuna, poezie de un misticism care-l situază definitiv pe linia Gândirismului. Ideea despre Dumnezeu, în această poezie, este concepută în funcție de egocentrism. Sufletul său, umilit, ar vrea să se piardă în Dumnezeu mistic, pe care'n clipe de me-

lancolie, poetul, îl simte plutind ca pe o „anofera de gând”, în el și pretutindeni.

De poeziile erotice ale lui Lucian Emandi, nu mă ocup.

Citez acum câteva versuri, din care reiese bogata imaginație și plasticitate a poetului, ca de exemplu:

„Să nu plângi, suflète, Pentrucă Durerea-i numai o mună vitregă,

O saltic plângătoare la marginea unui ocean

Un punct pierdut în imensitate...” „Durere”

Alta: „Amintirile, — mozaicuri încrustate de timp

Pe răbojul sufletului”... „Gol”

Sau: „Mi-e sufletul o piramidă egipteană

In care dorm mumiile trecutului, Mumiile amintirilor.” „Gol”

Altă comparație: „Sufletul meu e ca o undă sonoră

Ce-a pribegit pe aripele tremii din neac.”

„Poema sufletului meu.”

Sau: „Un gând e greu ca vremea și naltă

cât o durere.” „Inscripție pe o scrisoare”

Iată ce zice Lucian Emandi, despre durere, în poezia cu același nume:

„Să nu plângi, suflète, Pentrucă Durerea-i numai o mună vitregă,

O saltic plângătoare la marginea unui ocean

Un punct pierdut în imensitate...”

Nu pot încheia recenzia de față fără să nu citez versurile de un pesimism pronunțat:

„Voi fraților veți învinge Numai eu voi cădea totdeauna nfrânt.”

Căci: „Eu trebuie să cânt și să ard

Cu suflètele acelor cari s'au stins, Și cântând să vă dădă-esc visurile, Pentruca la urmă să cad numai eu singur învins...”

Nu sunt numai aceste, perlele, pe cari le conține volumul: Cântarea fiului pierdut” a lui Lucian Emandi, dar ca să le arat pe toate, ar trebui să retipăresc în paginile gazetei noastre, întreg volumul de poezii.

ILIE GH. CRIȘAN

DE PRETUTINDENI

Un aparat de radio care se stinge automat

(ESS). — În sfârșit s'a înfăptuit invenția așteptată cu atâta nerăbdare de radiofoniști: anume, ceasornicul electric, un fel de dispozitiv care pune în funcțiune și care stinge automat aparatul de radio. În sfârșit nu mai trebuie să ne uităm la ceas, spre a nu scăpa un program, care ne interesează sau ultimele informațiuni și putem să ne culcăm fără grijă adormind în accente de muzică ușoară, căci apar-

atul se pune în funcțiune și se stinge la ora dorită. Noua invenție este deosebit de plăcută pentru bolnavi. Există mai multe feluri de atari ceasornice; ceasornicul de 24 ore, cu 72 întrerupătoare de câte 20 minute și ceasornicul de 12 ore, cu 72 întrerupătoare de câte 10 minute. Cu ajutorul ceasornicului de 24 ore se poate regula aparatul, cu luni înainte, pentru anumite ore din program.

Bomboane cu vitamine

(ESS). — Anul acesta, copiii germani vor primi regulat, ca și în iarna trecută, la școală bomboane cu vitamina C. S'a constatat, că această măsură a „Serviciului pen-

tru ocrotirea sănătății publice a dat rezultate excelente. Copiii sunt mai rezistenți în privința bolilor contagioase, precum și mai vioi și mai dispuși pentru învățtură.

SPORT

Divizia A

Venus—Sportul Studențesc 4:2

Crișana CFR — Gloria 1:1 (1:1). Duminică, 17 Noembrie a. c., pe arena Gloria din Arad, s'a disputat matchul amical între Crișana CFR și Gloria, terminând la egalitate. Acest match s'a jucat în folosul „Ajutorului Legionar”, în care scop s'a strâns peste 15.000 lei. De remarcat că, la acest match au luat parte numai români. Suntem siguri că, dacă ar fi jucat echipa ungurească, tribuna ar fi fost înlesată. Inșă pentru scopuri de binefacere românească, minoritățile din Arad, care se bucură de un tratament civiliztat din partea noastră, n'au înțeles să-și dea concursul la lăudabilul gest din partea grupărilor arădene.

Au marcat: Pop (min. 17) și Comolan (în min. 25).

FORMAȚILE:

CRISANA CFR: Munteanu, Ardelean, Novac, — Păcurar, Simceac, Tolan, — Bugariu, Truță, Comolan, Gligorescu și Durgheu.

GLORIA: Gerold, Bolău, Pintea, — Șiclovan, Jivan, Hanga, — Tudor, Fritz, Pop, Henegar și Bătrân.

Spectatori aproximativ: 1000. Timp destul de frumos. Teren desfundat.

Arbitru d. Ipsilante, (arbitraj bun).

Crișana CFR și de data asta s'a comportat admirabil, terminând cu Gloria, echipă de divizia A la egalitate. La Gloria extrema stăngă în persoana lui Bătrân a fost inexistent pe teren. A rotat 3 goluri dela câțiva metri, care putea fi marcate și de un junior (fără experiența lui Bătrân). Bătrân îl chemă, dar adevărat că, în acest match bătrân a fost. Dela Gloria s'a remarcat Bolău, Pop și Șiclovan, iar dela Crișana: Novac cel mai bun din 22, Tolan, Simceac și Munteanu, care a apărut mingi ce putea fi goluri sigure. Jocul a fost frumos. Arădanii s'au împăcat între ei foarte bine, așa că, nu s'a dat naștere la nici un incident. Dealțul rezultatul de 1:1 convine tuturor, intrucât nu se supără nici simpatizanții Crișanei, nici ai Gloriei.

Durgheu a fost prea puțin jucat, așa că, atragem atenția pe viitor a fi jucat în special, când nu e marcat de nimeni.

La Gloria toate compartimentele funcționează bine, afară de înaintarea, care trebuie neapărat pusă la punct.

JEAN R. NEACȘU

Aviz

Onoratul public este rugat a îndi ca în adresa pe corespondența adresată la București, și numărul oficiului, care face distribuția. Aceste științe sunt absolut necesare, pentru a putea îndruma corespondența într'un timp scurt la oficiul de destinație. In caz contrari funcționarii PTT, dela București, sunt nevoiți a consulta nomenclatura străzilor, pentru a indica sectorul distribuitor.

Având în vedere cele de mai sus, corespondența care n'are indicat oficiul distribuitor, parvine destinațarului cu întârzieri.

Dirigente principal:

DR. CRAIȚIU

Cetiti și răspânditi „Drapelul”

ULTIMA ORĂ

INTERNE

Sosirea d-lui general Antonescu

București. — Astăzi, Luni 18 crt., la orele 11.10 sosește în Capitală, prin gara Mogoșoaia-Predeal, d. general Ion Antonescu, conducătorul statului și președintele consiliului de miniștri, împreună cu misiunea română, venind dela Roma.

Conducătorul Statului va fi întâmpinat de organizația legionară

din București, în frunte cu d. Vasile Iasinschi, comandantul organizației legionare din Capitală și ministrul muncii, cu bucurie și mândrie pentru dărza convingere care a expus și susținut interesele României legionare la Roma, la vorbirile pentru furtrea definitivă a Europei, sub direcția Ducelui.

Primirea Conducătorului Statului Român

București. — In vederea primirii d-lui general Antonescu, conducătorul statului, și a misiunii române, venind dela Roma, d. Vasile Iasinschi, ministrul muncii și comandantul organizației legionare din Capitală, a dispus ca, azi, Luni, 18 crt., orele 9 dim., toate corpurile

constituite să fie prezente pe terenul de lângă „Arcul de Triumf”, pentru a primi pe d. general Ion Antonescu, conducătorul statului și președintele consiliului de miniștri, la descendera din gara Mogoșoaia-Predeal.

Disolvarea asociației „Pro Transilvania”

București. — Prin Decret-Regal a fost disolvată asociația „Pro Transilvania”, pentrucă a desfășu-

rat o activitate în contradicție cu interesele statului.

D. ministru Nicolae Mares în județul Mehedinți

București. — D. Nicolae Mares, ministrul agriculturii, a vizitat în ziua de 16 crt., județul Mehedinți, pentru a controla distribuția grăului de sămânță, precum și mersul însămânțărilor.

D. ministru Mares a fost mulțumit de mersul lucrărilor din acest județ, unde s'au distribuit 140 de vagoane sămânță de grău.

Seara, d-sa a plecat spre București.

Mare procesiune cu ocazia sărbătorii „Infrarea în Biserică”

București. — Societatea Ortodoxă Națională a Femeilor Române, pentru Joi, 21 crt., a organizat o mare procesiune religioasă, care va porni din Piața Sf. Gheorghe la Patriarhie, unde I. P. S. S. Nicolae, Patriarhul României, asistat

de Inaltul Cler din Capitală, va oficia un serviciu divin pentru întărarea sufletelor creștine.

Vor lua parte la procesiune: detașamentele legionare, precum și bunii creștini.

EXTERNE

Uraganul din Belgia a provocat o catastrofă de cale ferată

Bruxelles. — Uraganul din noaptea de Vineri spre Sâmbătă, a provocat o catastrofă de cale ferată.

Sunt 20 de morți, 29 grav răniți și 50 mai ușor răniți.

Corriera della Sera despre planul englez

Milano. — Ziarul italian „Corriera della Sera” scrie că, afirmativ, în cazul când guvernul britanic ar trebui să părăsească Anglia, nu s'ar duce în Statele Unite, ci în Indii.

„diterană, decât în Oceanul Pacific, în caz că s'ar duce în Statele Unite.

Nu-l sabotaj

New-York. — Agenția DNB transmite: In legătură cu marele incendiu din șantierele din Boston, se afirmă că, nu se crede că ar fi un act de sabotaj.

Asupra unui mare spital, deși purta crucea roșie, au fost aruncate 50 de bombe incendiare.

Raidul împotriva Hamburgului

Berlin. — Se comunică următoarele: In cursul raidului britanic, împotriva Hamburgului, s'au aruncat bombe la 2 spitale militare, 2 spitale civile, 2 biserici și 6 școli, precum și asupra mai multor lo-

cuinte, în schimb nici o bombă n'a fost aruncată asupra efectivelor militare.

Cutremur de pământ în Egipt

Cairo. — Agenția Reuter anunță: dria. Cutremurul a zguduit imobilele, însă n'a cauzat pagube materiale.

lele, însă n'a cauzat pagube materiale.

Ex regele Carol II. la Tanger

Tanger. — Agenția Reuter transmite știrea că: Afirmativ ex-regele Carol II și Lu-

peasca, s'ar afla la un hotel din Tanger, incognito.

Consfătuirea dintre dnii Laval-Serrano Suner

Vichy. Agenția Havas transmite: La ambasada spaniolă din Paris, a avut loc o lungă consfătuire între d. Pierre Laval și d. Serrano Su-

ner, ministrul de externe al Spaniei, care s'a oprit la Paris, fiind în drum spre Berlin.